

๑๒ สิงหาคมหาราชินี

Library and Information Center NIDA

๒๙ ก.ย. ๒๕๔๐

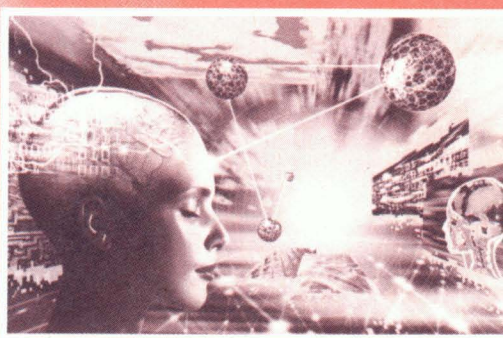
ทรงพระเจริญ

โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการพัฒนาการศึกษา

โครงการจัดตั้ง
มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

การดำเนินงาน ASEAN
University Network

อ นุ ส า ร ด ม ส ึ ก ก ษ า

ISSN 0125 - 2461 ปีที่ 23 ฉบับที่ 230 สิงหาคม 2540

อ นุ ส า ร ด ม ส ึก ก ข า

สำนักบรรณสารการพัฒนา
Library and Information Center 9 ก.ย. 2540 A

เอกสารเผยแพร่ ของ ทบวงมหาวิทยาลัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
● โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง	3
● โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา	11
● วิธีการพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายฯ	15
● การดำเนินงาน ASEAN University Network	17
● การดำเนินงานการเรียนการสอนอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีการต่อเรือ	22

ที่ปรึกษา

รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ
นายปราโมทย์ โชติมงคล
รศ.ทองอินทร์ วงศ์โสธร
รศ.สงคราม เหลืองทองคำ
นางศานสนีย์ ศิริชุมแสง

บรรณาธิการ

นายกมล ศรีประสาธน์

เจ้าของ ทบวงมหาวิทยาลัย โทร. 245-8323, 245-8923 FAX. 245-8923, 245-8930

ผู้โฆษณา พรรณา พูนพิน

พิมพ์ที่ โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

1. ชื่อและลักษณะโครงการ

1.1 **ชื่อโครงการ** โครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

1.2 **ลักษณะโครงการ** เป็นโครงการใหม่ ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2540

1.3 **ระยะเวลาของโครงการ** 3 ปี เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ 2540

1.4 **ที่ตั้งโครงการ** ณ จังหวัดเชียงราย

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

2.1 **หน่วยงานที่รับผิดชอบ** สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

2.2 **ผู้ดำเนินการ** คณะกรรมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3. เหตุผลความจำเป็นและหลักการในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่

3.1 ด้วยสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีได้ทรงประกอบพระราชกรณียกิจเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศชาติ และประชาชนทุกหมู่เหล่า ด้วยพระราชหฤทัยที่ทรงเอื้ออาทรต่อทุกข์และสุขของราษฎรในพื้นที่ภาคเหนือ โดยเฉพาะจังหวัดเชียงรายซึ่งได้รับพระมหากรุณาธิคุณให้เป็นสถานที่ตั้งของพระตำหนักอดยดุง และโครงการพัฒนาอดยดุง อันเป็นต้นแบบของการพัฒนาที่ยั่งยืนบนพื้นฐานพระราชปณิธาน “ปลูกป่า-สร้างคน” ยิ่งความเจริญรุ่งเรืองและความผาสุกมาสู่ชาวเชียงราย ด้วยสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี คณะรัฐมนตรีจึงมีมติให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัดเชียงราย เพื่อการ

ศึกษาค้นคว้าแนวพระราชดำริและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี และพระราชวงศ์ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน

นอกจากความสำคัญดังกล่าวแล้ว การเปิดประตูเศรษฐกิจพื้นที่อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงที่มีเขตติดต่อทางภาคใต้ของประเทศจีน พม่าและประเทศลาว ทำให้จังหวัดเชียงรายเป็นศูนย์กลางความเจริญใหม่แห่งภาคเหนือของประเทศ และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและความเจริญที่มีความหลากหลายแห่งวัฒนธรรมในปี พ.ศ.2537 พบว่า จังหวัดเชียงรายมีเศรษฐกิจที่ก้าวหน้าขึ้นอย่างรวดเร็วอันสืบเนื่องมาจากราคาสินค้าเกษตรค่อนข้างดี จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มมากขึ้นถึง 800,000 คน มีการลงทุนของภาคเอกชนเพิ่มขึ้นอย่างมากมายรวมทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 7 (พ.ศ.2535-2539) ที่แม่จะกำหนดให้จังหวัดเชียงใหม่เป็นศูนย์กลางความเจริญของภาคเหนือตอนบน แต่จากนโยบายในการเปิดประเทศเข้าสู่เศรษฐกิจระบบนานาชาติ รวมทั้งการผลักดันความร่วมมือทางเศรษฐกิจของกลุ่มประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 ประเทศ (ประเทศไทย ลาว พม่า และประเทศจีน) ทำให้จังหวัดเชียงรายเติบโตอย่างรวดเร็ว จนพัฒนาตนเองเป็นศูนย์กลางความเจริญใหม่ของภาคเหนือตอนบน และเป็นประตูการพัฒนาภูมิภาคอินโดจีน พม่าและจีนตอนใต้ ซึ่งจะส่งผลให้ภาคเหนือและประเทศไทยโดยรวมได้รับประโยชน์จากการพัฒนานี้

3.2 การผลิตและพัฒนากำลังคนด้วยการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ ย่อมหมายถึงการขยายฐานการให้บริการอุดมศึกษาแก่ประชาชนทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ แต่จากสภาพการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและตลอดเวลา การปรับปรุงมหาวิทยาลัยหรือ

สถาบันเดิมที่มีอยู่เพื่อสร้างคุณภาพของบุคลากรตามแนวทางใหม่ย่อมมีข้อจำกัดแตกต่างไปจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ หลักการสำคัญในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ มีดังนี้

3.2.1 เป็นการกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาไปสู่ภูมิภาค หลักการดังกล่าวมีนัยสำคัญ 2 ประการ คือ

1) การกระจายสถาบันอุดมศึกษาให้เกิดความเหมาะสมในระดับภาคพัฒนาและระดับอนุภาคพัฒนา (Sub-Regional) โดยมุ่งให้สถาบันอุดมศึกษามีบทบาทในการสร้างสรรค์และพัฒนาภูมิภาคควบคู่ไปกับการพัฒนาวิชาการ หรือองค์ความรู้

2) การกระจายโอกาสการได้รับการศึกษาระดับอุดมศึกษาของประชากรเพื่อความเสมอภาคและเป็นธรรม ได้แก่ การคัดเลือกนักศึกษาและการให้ความช่วยเหลือเฉพาะด้านในบริเวณพื้นที่เป้าหมาย เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลเหล่านั้นได้เข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษามากขึ้น

3.2.2 การเป็นศูนย์กลางการสนับสนุนทางวิชาการในการผลิตและพัฒนากำลังคนระดับสูงให้สอดคล้องกับนโยบาย หรือแนวทางการพัฒนาภูมิภาคและการพัฒนาประเทศโดยส่วนรวมมหาวิทยาลัยจึงเป็นผู้นำทางวิชาการ พัฒนาองค์ความรู้ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ จัดการศึกษา จัดการฝึกอบรมและพัฒนา เพื่อตอบสนองความต้องการทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

3.3 การจัดตั้งมหาวิทยาลัยที่จังหวัดเชียงรายนั้น ได้พิจารณาถึงศักยภาพความพร้อมต่างๆ ของจังหวัดรวมทั้งสภาพแวดล้อมทั้งปัจจุบันและอนาคต พบว่าจังหวัดเชียงรายได้กำหนดวิสัยทัศน์ ทิศทางการพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด จุดเน้นในแผนการลงทุนจังหวัด รวมทั้งแผนการลงทุนด้านการศึกษา ระดับมหาวิทยาลัยของจังหวัดเชียงรายได้ดังนี้

3.3.1 วิสัยทัศน์ของจังหวัดเชียงรายได้แก่

1) เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวในภาคเหนือตอนบนและกลุ่มประเทศในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

2) มีสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย

3) เป็นศูนย์กลางการพัฒนาสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ เนื่องจากมีเขตแดนติดต่อและสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับประเทศลาว พม่าและจีนตอนใต้

4) เป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม

5) มีอุตสาหกรรมที่เน้นการเพิ่มมูลค่าและไม่เพิ่มมลภาวะ เพื่อเป็นฐานรองรับอุตสาหกรรมพื้นฐานต่อเนื่องจากประเทศข้างเคียง

6) มุ่งเน้นการพัฒนาที่ยั่งยืนอย่างแท้จริง เป็นการมุ่งเน้นการบริหารจัดการและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสืบสานพระราชปณิธาน

3.3.2 ทิศทางการพัฒนาจังหวัดเชียงรายได้โดยความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชน ใน 3 ประเด็น คือ

1) พัฒนาเชียงรายได้เป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ประเพณี และศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น

2) พัฒนาเชียงรายได้เป็นศูนย์กลางการคมนาคม การค้า การศึกษาของ 4 ประเทศในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

3) พัฒนาการเกษตรและอุตสาหกรรมเพิ่มมูลค่าที่ไม่มีมลพิษเพื่อการส่งออก

3.3.3 ภารกิจของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดเชียงรายได้ พ.ศ.2536-2545 ได้แก่

ภารกิจหลักที่ 1 การพัฒนาเกษตรกรรมและอุตสาหกรรมการเกษตรเพื่อการส่งออก

ภารกิจหลักที่ 2 การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและส่งเสริมอุตสาหกรรมในครัวเรือน

ภารกิจหลักที่ 3 การรักษาความสมดุลของสิ่งแวดล้อม เน้นความเป็นธรรมในการบริโภคทรัพยากร และเลือกสรรการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

ภารกิจหลักที่ 4 การพัฒนาสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างทั่วถึง

ภารกิจหลักที่ 5 การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และจิตสำนึกทางการเมืองการปกครองของประชาชนอย่างทั่วถึง

ภารกิจหลักที่ 6 ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์และบูรณะแหล่งศิลปกรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ ฟื้นฟูและปรับตัวทางวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เหมาะสมกับยุคสมัย

ภารกิจหลักที่ 7 การพัฒนาให้เป็นศูนย์กลางการคมนาคม อุตสาหกรรมการค้า การศึกษาและศิลปวัฒนธรรมระหว่าง 4 ประเทศในลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

3.3.4 จุดเน้นในแผนการลงทุนจังหวัด เชียงราย พ.ศ.2537 พบว่า จากการวิเคราะห์นโยบายทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของประเทศที่จะเอื้อประโยชน์ต่อการพัฒนาเชียงรายศักยภาพความพร้อมต่างๆ แล้ว ประเภทการลงทุนในกิจกรรมเศรษฐกิจที่มีศักยภาพในจังหวัดเชียงราย ได้แก่

- 1) การลงทุนด้านการท่องเที่ยว
- 2) การลงทุนด้านอุตสาหกรรม
เพิ่มมูลค่าที่ไม่ก่อมลพิษ
- 3) การลงทุนด้านการศึกษาโดย
จัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
- 4) การลงทุนด้านการคมนาคม
ทางรถไฟ
- 5) การลงทุนด้านการเกษตร
- 6) การจัดตั้งศูนย์ข้อมูลพัฒนา
อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน
- 7) การพัฒนาศูนย์โทรคมนาคม

จังหวัดเชียงราย ให้เป็นศูนย์กลางการติดต่อของภูมิภาคนี้

8) การจัดตั้งศูนย์พัฒนาทรัพยากรบุคคลในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

9) การพัฒนาการใช้ที่ดินของจังหวัดเชียงราย

10) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดเชียงราย

3.3.5 แผนการลงทุนด้านการศึกษาระดับมหาวิทยาลัยของจังหวัดเชียงราย จะเป็นการสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการขยายการศึกษาไปสู่ภูมิภาค และเป็นไปตามแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (พ.ศ.2533-2547) ของทบวงมหาวิทยาลัย

3.3.6 ความพร้อมทางด้านประชากรและจำนวนนักเรียน พบว่า ในปี พ.ศ.2535 มีประชากรในเขตภาคเหนือตอนบน (เชียงใหม่ เชียงราย พะเยา แพร่และน่าน) รวม 4,223,385 คน ในจังหวัดเชียงราย มีจำนวนประชากรรวม 1,229,415 คน และคาดว่าจะมีอัตราการเพิ่มในปี พ.ศ.2540 ประมาณ 2.58 และในปีพ.ศ.2545 ประมาณ 5.40 สำหรับการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดเชียงราย แพร่ น่านและพะเยา ในช่วงปี พ.ศ.2537-2547 พบว่า มีจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาดอนปลายจะเพิ่มขึ้นจาก 8,196 คน เป็น 36,909 คน หรือเพิ่มขึ้นประมาณ 4.5 เท่า ในช่วง 10 ปี ทั้งนี้หากรัฐบาลสามารถขยายการศึกษาภาคบังคับไปถึง 12 ปี จะทำให้เพิ่มขึ้นกว่านี้

3.4 ดังนั้น คณะรัฐมนตรีในการประชุมเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2539 ได้มีมติให้ทบวงมหาวิทยาลัยจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัดเชียงราย เพื่อเป็นการสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี โดยอาศัยฐานะสถาบันราชภัฏเชียงราย เป็นมหาวิทยาลัยก็ได้ ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการตามมติดังกล่าวร่วมกับสถาบันราชภัฏเชียงราย และต่อมาคณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2540 ให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย

แม่ฟ้าหลวง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยอิสระมิได้ยกรฐานะจากสถาบันราชภัฏเชียงราย และแต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยมีปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน เพื่อทำหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์และจัดทำโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พิจารณากำหนดที่ตั้งมหาวิทยาลัยให้เหมาะสมที่จังหวัดเชียงราย แต่งตั้งคณะอนุกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อช่วยดำเนินการได้ตามความเหมาะสม รวมทั้งปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมาย

3.5 แนวคิดในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3.5.1 เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งศึกษาวิเคราะห์และวิจัยพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี เพื่อนำผลไปประกอบการกำหนดปรัชญาของมหาวิทยาลัย และการจัดหลักสูตรการเรียนการสอน รวมถึงทิศทางการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ความเข้าใจในธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอย่างแท้จริง โดยจัดไว้ในวิชาศึกษาทั่วไป

3.5.2 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐส่วนภูมิภาค เน้นพื้นที่บริการเป้าหมายในภาคเหนือตอนบน ประกอบด้วยจังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่และน่าน รวมทั้งพื้นที่ในกลุ่มประเทศสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ

3.5.3 เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจด้วยองค์ความรู้ (Knowledge Based) ที่อยู่บนพื้นฐานความต้องการของท้องถิ่นและสังคม มีการผสมผสานความรู้ใหม่และภูมิปัญญาไทยที่สามารถถ่ายทอดไปสู่ชุมชนท้องถิ่น และการแก้ปัญหาสังคมในปัจจุบันและอนาคต

3.5.4 เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาความเป็นเลิศในการปฏิบัติการกิจ เพื่อให้เป็นศูนย์กลางวิชาการระดับนานาชาติในการผลิตและพัฒนาบุคลากรระดับสูง โดยใช้การวิจัยเป็นกระบวนการพัฒนาความรู้และตำรา

3.5.5 เป็นมหาวิทยาลัยที่มีขนาดกะทัดรัด คล่องตัว มีจุดเน้นและภารกิจที่ชัดเจน

3.5.6 เป็นมหาวิทยาลัยของประชาชน โดยให้ชุมชนท้องถิ่นกลุ่มต่างๆ เข้ามามีส่วนร่วม และมีบทบาทในการบริหารและพัฒนามหาวิทยาลัย

3.5.7 เป็นมหาวิทยาลัยที่สามารถดำเนินการเพื่อการพึ่งพาตนเองได้มากที่สุด โดยเน้นความร่วมมือกับภาคเอกชน หรือผู้ประกอบการในลักษณะผู้ร่วมดำเนินการ (Partnership) โดยมุ่งให้ผู้ที่ได้รับประโยชน์ จากการศึกษาเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในสัดส่วนที่เหมาะสม

3.6 รูปแบบทั่วไปของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3.6.1 เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการ มีระบบการบริหารจัดการที่คล่องตัว มีประสิทธิภาพ

3.6.2 เป็นมหาวิทยาลัยสมบูรณ์แบบ (Comprehensive University)

3.6.3 พัฒนาสภาพแวดล้อมให้เหมาะสม มีลักษณะเป็นเมืองมหาวิทยาลัย (Residential University) ที่สะท้อนภาพลักษณะทางวิชาการ โดยร่วมมือกับภาคเอกชนในการจัดบริการพื้นฐานให้นักศึกษา บุคลากร และเจ้าหน้าที่อย่างสมบูรณ์

3.6.4 เป็นมหาวิทยาลัยประเภทวิทยาเขตเดียว แต่สามารถมีสถานที่ปฏิบัติการกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่างๆ ตามความเหมาะสมในการปฏิบัติงาน

3.7 รูปแบบเชิงวิชาการของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

3.7.1 เป็นมหาวิทยาลัยแห่งการเรียนรู้ โดยการสร้างสภาพแวดล้อม ให้มีระบบเครือข่ายเชื่อมโยงแหล่งวิทยาการทั้งในและต่างประเทศ ให้สามารถเกิดการเรียนรู้ได้ทุกสถานที่โดยไม่มีข้อจำกัด และมุ่งพัฒนาเทคโนโลยีสมัยใหม่เพื่อสนับสนุนการเรียนการสอน

3.7.2 จัดระบบการศึกษาให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่าย ตั้งแต่ระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา และอุดมศึกษา เพื่อการพัฒนาและยกระดับการศึกษาของภูมิภาคในระยะยาว

3.7.3 หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน จะต้องมุ่งพัฒนาคนให้มีขีดความสามารถ มีความรอบรู้ มีภูมิปัญญา อย่างเป็นองค์รวม (Holistic) ในลักษณะสาขาวิชา (Inter-disciplinary) โดยเฉพาะมีความเชี่ยวชาญในองค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น จนสามารถเชื่อมโยงได้กับศาสตร์สากล ดังนั้น การจัดการองค์การวิชาการจึงควรมีลักษณะเป็นการจัดกลุ่มวิชาการที่มุ่งให้ความรู้หรือการแก้ไขปัญหา เพื่อสนองความต้องการด้านใดด้านหนึ่งร่วมกันและมีองค์ความรู้ที่หลากหลาย

3.7.4 เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดบริการสนับสนุนวิชาการในลักษณะรวมบริการให้สนองภารกิจที่แตกต่างกันของมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถจัดการทรัพยากรให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

3.7.5 เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งประสิทธิภาพและคุณภาพการจัดการศึกษา ที่สนองความต้องการของชุมชน ประเทศชาติและภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการจัดหลักสูตรในลักษณะโปรแกรมการศึกษา (Program) หรือโมดูล (Module)

4. วัตถุประสงค์

การจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ที่จังหวัดเชียงราย มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

4.1 เป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งพัฒนาวิชาการและวิชาชีพชั้นสูง ที่สอดคล้องสนองตอบต่อแนวทางการพัฒนาภาคเหนือและอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงของรัฐบาล

4.2 ผลิตและพัฒนาบุคลากรให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาคเหนือตอนบน

4.3 ดำเนินการจัดการศึกษา ค้นคว้า วิจัยและพัฒนาองค์ความรู้ใหม่ ให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ เพื่อให้ประเทศชาติสามารถแข่งขันในระดับนานาชาติ

4.4 ให้บริการทางวิชาการแก่หน่วยงานต่างๆ

ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน ในด้านการให้คำปรึกษา แนะนำ การวิจัยและพัฒนา การทดสอบ การสำรวจ รวมทั้งการฝึกอบรมและพัฒนาเพื่อเป็นประโยชน์ในการพัฒนาท้องถิ่น ประเทศชาติและภูมิภาค

4.5 อนุรักษ์และฟื้นฟูศิลปวัฒนธรรมอันเป็นจารีตประเพณี เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นศูนย์รวมของชุมชน และเป็นแบบอย่างที่ดีของสังคมในอนาคต

5. วิธีดำเนินการ

5.1 ความเป็นมาของการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่จังหวัดเชียงราย

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 5 มีนาคม 2539 ให้จัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาที่จังหวัดเชียงราย โดยอาศัยฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายที่มีอยู่แล้วขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยก็ได้ ทั้งนี้เพื่อเป็นการสืบสานพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรภาคเหนือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของจังหวัดเชียงราย

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับการยกฐานะสถาบันราชภัฏขึ้นเป็นมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแล้วสรุปว่า ความเป็นไปได้และสอดคล้องกับแนวทางในการจัดตั้งมหาวิทยาลัยใหม่ของทบวงมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งได้ดำเนินการศึกษาเพื่อกำหนดรูปแบบการดำเนินงานระบบบริหาร และระบบวิชาการของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงมาโดยลำดับ ทบวงมหาวิทยาลัยได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยการยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 27 เมษายน 2539 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2539 และให้เสนอคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตราร่าง ต่อมาได้มีการยุบสภาผู้แทนราษฎร ทำให้ร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงไม่ได้รับการพิจารณา

ต่อมาคณะกรรมการกฤษฎีกาของคณะรัฐมนตรีฝ่ายสังคมาฯ ได้มีมติเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2540 มอบให้

ทบวงมหาวิทยาลัยจัดท่าที่ต้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงใหม่ โดยไม่ยกฐานะสถาบันราชภัฏเชียงรายเป็นมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้เสนอร่างพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงต่อคณะรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2540 เห็นชอบในหลักการตามร่างพระราชบัญญัติที่ทบวงมหาวิทยาลัยเสนอ พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง เพื่อดำเนินการต่างๆ ให้เรียบร้อยและเสร็จสิ้นโดยเร็ว และเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการฝ่ายต่างๆ เพื่อดำเนินงานให้เป็นไปตามเป้าหมาย จำนวน 2 ชุด คือ คณะอนุกรรมการพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง และคณะอนุกรรมการพัฒนาโครงสร้างทางการมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

5.2 ขั้นตอนการดำเนินงาน

การดำเนินโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงที่จังหวัดเชียงราย แบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังนี้

5.2.1 ระยะที่ 1 ชั้นศึกษาวิเคราะห์และจัดเตรียมโครงการ (พ.ศ.2539-2540)

1) การศึกษาวิเคราะห์เชิงวิชาการ

1.1) *ศึกษาวิเคราะห์พระราชปณิธานและพระราชกรณียกิจของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี* เนื่องจากการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงแห่งนี้ มุ่งหวังที่จะนำพระราชปณิธานของสมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีมาเป็นปรัชญาหลักของมหาวิทยาลัย และมุ่งสืบสานพระราชปณิธานนั้นๆ ให้สืบทอดเป็นพื้นฐานความคิดของการพัฒนาต่อไป จากการศึกษาพบว่า สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนีทรงมีพระราชกรณียกิจที่สำคัญ 6 ประการ ได้แก่ การส่งเสริมการพยาบาลและการผดุงครรภ์ การส่งเสริมกิจการแพทย์อาสาสู่ชนบท การส่งเสริมการศึกษา การส่งเสริมการเกษตรและการพัฒนาสิ่งแวดล้อม

การพัฒนาชนบทและภูมิภาค การส่งเสริมกิจการตำรวจตระเวนชายแดน สิ่งต่างๆ เหล่านี้ได้นำมาประมวลและวิเคราะห์กำหนดเป็นภารกิจหลักของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

1.2) *ศึกษาวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (Environmental Scanning) จังหวัดเชียงราย และบริเวณ 4 จังหวัดภาคเหนือตอนบน* การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมครั้งนี้ ครอบคลุมสถานภาพความเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองของภาคเหนือตอนบน และเขตสี่เหลี่ยมเศรษฐกิจ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยในเชิงบวก ประกอบด้วย สภาพภูมิอากาศและภูมิประเทศ ทำให้จังหวัดเชียงรายน่าอยู่และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมในภูมิภาค เป็นศูนย์กลางวัฒนธรรม 5 เชียง เป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรสามารถปรับตัวเข้ากับกระแสสากลด้านเทคโนโลยี เศรษฐกิจ การเงินการคลัง มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสูง ปัจจัยที่เป็นอุปสรรค ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงตามกระแสการเมือง มีการฉกฉวยใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง เป็นแหล่งผลิตยาเสพติด ต้องอาศัยผลิตงานจากต่างประเทศ เป็นต้น

1.3) *การศึกษวิเคราะห์ความต้องการกำลังคนระดับชาติ* เนื่องจากปัจจุบันประเทศไทยยังประสบปัญหาการขาดแคลนกำลังคนระดับสูง ในบางสาขาที่รัฐบาลต้องเร่งรัดให้มีการผลิตและพัฒนา กำลังคนเป็นกรณีพิเศษ สาขาวิชาต่างๆ เหล่านี้สมควรพิจารณานำมาผลิตในมหาวิทยาลัยแห่งนี้ด้วย ที่สำคัญ ได้แก่ กำลังคนในกลุ่มเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (วิศวกรรมศาสตร์) ด้านวิทยาศาสตร์ ด้านบัญชี และวิทยาศาสตร์สุขภาพบางสาขา

1.4) *สรุปผลการศึกษาวิเคราะห์เชิงวิชาการ* จากการศึกษาวิเคราะห์สภาพรวมทั้งหมดแล้ว จึงสามารถสรุปได้ว่า ในระยะแรกนี้มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงสมควรจัดการเรียนการสอนใน 8 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาสหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาการจัดการ กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม กลุ่มสาขาวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ กลุ่มสาขาวิชาศิลปศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

2) การศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการบริหาร

2.1) *ศึกษาวิเคราะห์มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล 2 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี และมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์* เนื่องจากหลักการสำคัญของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จะต้องดำเนินการในลักษณะมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล เพื่อให้มีความคล่องตัวในการบริหาร อันจะทำให้เกิดประสิทธิภาพและคุณภาพในการปฏิบัติการ จากการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีและมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์แล้วพบว่าระบบบริหารส่วนใหญ่มีความเหมาะสมสามารถนำมาปรับปรุงใช้ได้ทันที โดยมีข้อสังเกตที่สำคัญ 2 ประการคือ

ก. บทบาทหน้าที่ของสำนักงานอธิการบดี จำเป็นต้องปรับปรุงให้มีความเข้มแข็งในเชิงบริหาร ให้เป็นศูนย์กลางการตัดสินใจเชิงนโยบายทุกด้าน อันจะก่อให้เกิดเอกภาพการบริหารที่ชัดเจน จึงสมควรเปลี่ยนชื่อสำนักงานอธิการบดีเป็นสำนักบริหาร

ข. ในการบริหารวิชาการเห็นสมควรให้สำนักวิชา มีอำนาจหน้าที่จัดการศึกษา ให้สอดคล้องกับนโยบายของมหาวิทยาลัยเป็นหลัก ในระดับการจัดการเรียนการสอนให้แบ่งเป็น Module หรือ Program การศึกษา ที่สามารถร่วมมือใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ในมหาวิทยาลัยได้ ซึ่ง Module หรือ Program อาจจะเปลี่ยนแปลงไปได้ตลอดเวลาตามความต้องการของสังคม และนโยบายของมหาวิทยาลัย

2.2) *สรุปผลวิเคราะห์โครงสร้างการบริหาร* โดยทั่วไปโครงสร้างการบริหารของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง จะเป็นมหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาล ที่มีการพัฒนากระบวนการบริหารให้มีความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพสูงขึ้นไปอีกระดับหนึ่ง จากการที่มี

มหาวิทยาลัยในกำกับรัฐบาลดำเนินการอยู่แล้ว 2 แห่ง จึงควรปรับปรุงเฉพาะบทบาทของสำนักงานอธิการบดีและสำนักวิชา

3) การศึกษาวิเคราะห์เชิงกายภาพ

3.1) *การวิเคราะห์ที่ตั้งของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง* จังหวัดเชียงรายได้เสนอสถานที่ให้เป็นที่ตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงรวม 3 แห่ง ประกอบด้วย พื้นที่เขตอำเภอเมืองบริเวณดอยแง่ม มีพื้นที่ 3,750 ไร่ พื้นที่เขตอำเภอเวียงชัยบริเวณดอยโตน มีพื้นที่ 3,500 ไร่ และพื้นที่เขตอำเภอแม่ลาวบริเวณจอมหมอกแก้ว มีพื้นที่ 2,950 ไร่ แต่การเลือกที่ตั้งของมหาวิทยาลัยหลัก (Main Campus) จำเป็นต้องพิจารณาอย่างรอบคอบอีกครั้งหนึ่ง ส่วนพื้นที่ที่เหลืออีก 2 แห่ง ยังคงศึกษาวิเคราะห์เพื่อใช้ประโยชน์ในกิจการของมหาวิทยาลัยในอนาคต

3.2) *การวิเคราะห์โครงสร้างทางกายภาพ* จากการวิเคราะห์โครงสร้างทางวิชาการและโครงสร้างการบริหารแล้ว ข้อมูลดังกล่าวได้นำมาสังเคราะห์ ประกอบการดำเนินงานในการพัฒนาโครงสร้างทางกายภาพ ประกอบด้วย

ก. การจัดทำผังแม่บทของมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง (Main Campus)

ข. การจัดทำข้อกำหนดการออกแบบอาคาร ชนิด/ประเภทต่างๆ

ค. การจัดทำข้อกำหนดการออกแบบระบบสาธารณูปโภค

ง. การจัดทำข้อกำหนดการออกแบบภูมิสถาปัตยกรรม

4) *การก่อสร้างอาคารสาธารณูปโภคและภูมิสถาปัตยกรรม* จากเป้าหมายการรับนักศึกษาในปีการศึกษา 2542 การก่อสร้างจะเริ่มตั้งแต่วันที่เดือนตุลาคม 2540 เป็นต้นไป โดยจะเร่งดำเนินการก่อสร้างอาคารที่สำคัญก่อน เช่น อาคารบริหาร อาคารเรียนรวม และหอพักนักศึกษา

5) ผลการดำเนินงานในระยะที่ 1

จะได้รายละเอียดของโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง พร้อมทั้งผลการดำเนินงานในการจัดหาบริษัทที่ปรึกษาสำรวจออกแบบที่ชัดเจน สามารถนำเสนอร่างโครงการเบื้องต้นที่มีรายละเอียดประมาณการค่าก่อสร้างทั้งโครงการ ดำเนินการคัดเลือกผู้รับเหมาก่อสร้าง เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบ เพื่อใช้เป็นกรอบในการดำเนินงานต่อไป

5.2.2 ระยะที่ 2 การเตรียมความพร้อมในการจัดการศึกษา (พ.ศ.2540-2549)

จากการที่รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมายการเปิดรับนักเรียนรุ่นแรกของมหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2542 (มิถุนายน 2542) การดำเนินงานในด้านต่าง ๆ จะต้องได้รับการจัดการอย่างรัดกุม รอบคอบ และมีระบบการติดตามกำกับดูแลอย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพ การดำเนินงานระยะที่ 2 กิจกรรมสำคัญมีดังนี้

1) การจัดตั้งสำนักงานบริหารโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง

สำนักงาน จะมีหน้าที่รับผิดชอบบริหารโครงการจัดตั้งมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง ในระยะแรกเริ่มจนกว่าจะมีการตราพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง โดยมีสำนักนโยบายและแผนอุดมศึกษาเป็นองค์กรประสานงานกับทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งจะทำให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในระยะแรกเป็นไปด้วยความราบรื่น เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวงประกาศใช้แล้ว กิจกรรมทั้งปวงรวมถึงทรัพย์สินต่างๆ ของสำนักงานจะได้โอนย้ายไปเป็นของมหาวิทยาลัยต่อไป

2) การเตรียมการด้านวิชาการ

ภารกิจที่สำคัญของการเตรียมการด้านวิชาการ ได้แก่ การกำหนดหลักการและวิธีการจัดการศึกษาของมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ระบบการศึกษา ระบบหลักสูตร ระบบการวัดและประเมินผล ตำรา คู่มือ การฝึกงาน การใช้เครื่องมืออุปกรณ์

ความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยกับภาคอุตสาหกรรม อันจะก่อให้เกิดผลดีต่อการจัดการศึกษา รวมทั้งการพัฒนางานวิจัย การบริการวิชาการแก่สังคม และความร่วมมือกับต่างประเทศ

3) การเตรียมการด้านบริหาร

ประกอบด้วยการจัดเตรียมระบบการบริหารงานด้านต่างๆ ดังนี้

- 3.1 ระบบการบริหารทั่วไป
- 3.2 ระบบบริหารงานบุคคล
- 3.3 ระบบบริหารการเงินและ

ทรัพย์สิน

- 3.4 ระบบบริหารงานวิชาการ

และเทคโนโลยี

4) การเตรียมการด้านครุภัณฑ์และอุปกรณ์การศึกษา

ประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์ความต้องการเชิงวิชาการและการบริหาร เพื่อจัดเตรียมรายการครุภัณฑ์และอุปกรณ์การศึกษา พร้อมทั้งระบบการจัดซื้อ จัดจ้างในช่วงเวลาที่สอดคล้องกับความต้องการในการใช้งานของมหาวิทยาลัย

5) การเตรียมการด้านการรับนักศึกษา

ประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์หลักสูตร คุณสมบัติของนักศึกษา เพื่อจัดระบบการรับนักศึกษา วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษา ประเมินผลการจัดการศึกษา พร้อมทั้งการจัดหอพัก และการดำรงชีวิตของนักศึกษา จัดทำคู่มือการศึกษา วิธีการคัดเลือกนักศึกษา การจัดทำโควตานักศึกษา และระบบข้อมูลของนักศึกษาที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริหาร

นักศึกษารุ่นแรกจะรับได้ประมาณ 360 คน ในสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์ สหเวชศาสตร์และสาธารณสุขศาสตร์ วิทยาการจัดการ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสำนักวิชาเทคโนโลยีการเกษตร

อนึ่ง การดำเนินงานระยะที่ 2 นี้ จะเริ่มดำเนินการได้เมื่อประกาศใช้พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง มีสภามหาวิทยาลัย สภาวิชาการและอธิการบดี ซึ่งเป็นองค์ประกอบของอำนาจในการกำหนดรายละเอียดการจัดการศึกษา แต่ในระยะก่อนที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติสำนักงานบริหารโครงการอาจยกร่างเบื้องต้นไว้ก่อนก็ได้

เอียดการจัดการศึกษา แต่ในระยะก่อนที่จะประกาศใช้พระราชบัญญัติสำนักงานบริหารโครงการอาจยกร่างเบื้องต้นไว้ก่อนก็ได้

โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษา

โครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาเป็นโครงการที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้ริเริ่มขึ้น เพื่อสนับสนุนการขยายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้เป็นที่ไปอย่างทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะในภูมิภาค ได้มีการนำเทคโนโลยีการประชุมทางวิดีโอเข้ามาใช้ในระบบการเรียนการสอนของโครงการ เพื่อให้ผู้เรียนและผู้สอนสามารถสื่อสารกันได้สองทางและโต้ตอบกันได้ทันที แม้จะอยู่ห่างไกลกัน รวมทั้งสามารถทำได้หลายจุดพร้อม ๆ กัน มีการนำเอาเทคโนโลยีสื่อประสมหรือที่เรียกทับศัพท์ภาษาอังกฤษว่ามัลติมีเดียเข้ามาช่วยในการเรียนการสอน โดยคำนึงถึงการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาเป็นสำคัญ

โครงการนี้มีระยะเวลาการดำเนินงาน 3 ปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2539-2541 ด้วยงบประมาณ 3,000 ล้านบาท การดำเนินการในโครงการนี้ประกอบด้วย การจัดสร้างทางด่วนสารสนเทศทางการศึกษา และติดตั้งระบบการเรียนการสอนทางไกล ในมหาวิทยาลัย/สถาบันหลักที่เป็นแม่ข่ายให้ครบทั้ง 22 แห่ง และในวิทยาเขตลูกข่าย 30 จังหวัด โดยใช้เครือข่ายเส้นใยนำแสง ส่วนการปรับปรุงเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย (campus network) ให้สามารถสื่อสารกันได้ในระหว่างคณะ ภาควิชา ด้วยเครือข่ายเส้นใยนำแสงเช่นกัน เพื่อให้สามารถติดต่อสื่อสารข้อมูลวิชาการและการวิจัย และติดตั้งระบบวิดีโอเมื่อต้องการ (Video on

Demand) เพื่อให้นักศึกษาสามารถทบทวนบทเรียนได้ตลอดเวลาด้วยตนเองตามความต้องการ

ผลที่เห็นได้ชัดเจนอีกประการหนึ่งของโครงการนี้ นอกจากเพื่อเป็นการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาค ตามเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศแล้ว เมื่อพิจารณาในแง่ของการบริหารการศึกษา โครงการฯ นี้จะเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญของการใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ในประเทศไทย กล่าวคือ การศึกษาทางไกลระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับอย่างต่อเนื่อง แต่เท่าที่ผ่านมา การพัฒนาจะเป็นลักษณะที่แต่ละมหาวิทยาลัยจะพัฒนาขึ้นมาเองโดยใช้ทรัพยากรของแต่ละมหาวิทยาลัยเป็นหลัก แต่จากจุดเริ่มต้นของโครงการฯ นี้ที่เป็นเสมือนกับการรวมเอามหาวิทยาลัยหลายๆ แห่ง (ในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย) เข้ามามีส่วนในการพัฒนาระบบการศึกษาทางไกลร่วมกันทำให้มองเห็นแนวโน้มอย่างหนึ่งว่า ในอนาคต ระบบการศึกษาทางไกลในประเทศไทย จะอยู่ในรูปแบบที่เป็นการพัฒนาร่วมกันระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ มากขึ้น มีการแบ่งปันและใช้ทรัพยากรที่มีอยู่ร่วมกัน

แนวทางการพัฒนาร่วมกันนี้ น่าจะเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน ในการพัฒนาระบบการศึกษาทางไกล เพื่อขยายโอกาส

ทางการศึกษาไปสู่ภูมิภาคต่างๆ ของประเทศ แต่ในทำนองเดียวกัน โครงการฯ นี้จะสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ ก็ด้วยความร่วมมืออย่างจริงจังจากทุกมหาวิทยาลัยเพื่อยังผลให้เกิดเป็นมิติใหม่ในการเปิดประตูไปสู่การพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาร่วมกันของมหาวิทยาลัยในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยทุกแห่ง และยังจะเป็นการเอื้ออำนวยให้การศึกษาด้านไกลของประเทศไทย มีความก้าวหน้าทัดเทียมกับนานาประเทศที่ได้มีการนำการศึกษาทางไกลมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาการศึกษาของชาติในที่สุด

ขณะเดียวกัน แต่ละมหาวิทยาลัย ก็สามารถจะพัฒนาระบบการศึกษาทางไกลของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นเครือข่ายที่เชื่อมต่อเครือข่ายคอมพิวเตอร์ทั่วโลก และด้วยศักยภาพของอินเทอร์เน็ตที่นับวันเทคโนโลยีที่ใช้บนอินเทอร์เน็ตจะทวีความสามารถในการรวมสื่อทุกอย่าง เช่น ตัวหนังสือ รูปภาพ เสียงและวีดิทัศน์ เข้าไว้ด้วยกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงานได้มากขึ้น ประกอบกับแนวโน้มการขยายตัวของโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมของประเทศที่กำลังจะมีมากขึ้นในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการให้สัมปทานแก่เอกชนในโครงการโทรศัพท์ 3 ล้านเลขหมาย และอีก 1.1 ล้านเลขหมาย ในแผนพัฒนาฉบับที่ 7 และโครงการโทรศัพท์ 6 ล้านเลขหมาย ในแผนพัฒนาฉบับที่ 8 และการให้สัมปทานแก่เอกชนในโครงการดาวเทียม เป็นต้น อาจกล่าวได้ว่า ในระยะต่อไปของการศึกษาทางไกล อินเทอร์เน็ตน่าจะเข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาทางไกลเป็นอย่างมาก โดยจะสามารถใช้เป็นสื่อการเรียนการสอนทางไกลที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดอีกประเภทหนึ่ง และเมื่อมีจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น ไอดีซี (IDC: International Data Corporation) ได้ประมาณการว่า ในปี ค.ศ.1994 มีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตทั่วโลก 38 ล้านคน และเพิ่มขึ้นเป็น 56 ล้านคนในปลายปี ค.ศ.1995 พร้อมทั้งคาดการณ์ว่า จะมีผู้ใช้มากถึง 200 ล้านคน ภายในปี ค.ศ.1999 จะ

ทำให้ค่าบริการของอินเทอร์เน็ตอาจจะถูกลง ซึ่งจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการนำอินเทอร์เน็ตเข้ามาใช้ในงานด้านการศึกษาได้มากขึ้น

นอกจากนี้ในโครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยนี้ ก็ควรที่จะได้มีการวิเคราะห์โครงการในแง่มุมต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความเป็นไปได้ของโครงการ โอกาสทางการศึกษาคุณภาพทางการศึกษาและความคุ้มทุนของโครงการในด้านต่างๆ เพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจในตัวโครงการอย่างครบถ้วน ซึ่งจะได้นำเสนอบางส่วนของแนวทางการวิเคราะห์ดังนี้

ความเป็นไปได้

โครงการพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศเพื่อการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยนี้ เป็นโครงการที่ผ่านความเห็นชอบ และได้รับอนุมัติให้ดำเนินการจากคณะรัฐมนตรีแล้ว ซึ่งจะเห็นได้ว่าเป็นโครงการที่ได้รับความสนับสนุนจากรัฐบาลในการดำเนินงาน และเมื่อพิจารณาประกอบกับการขยายตัวของเทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคม (ทั้งดาวเทียมและเส้นใยนำแสง) แล้ว ทำให้แน่ใจได้ว่าโครงการฯ นี้มีความเป็นไปได้ทั้งในทางหลักการและภาคปฏิบัติ

โอกาสทางการศึกษา

วัตถุประสงค์ของโครงการฯ นี้ ก็คือเป็นโครงการทางด้านการศึกษาที่มุ่งที่จะขยายโอกาสทางการศึกษาให้ทั่วถึงมากขึ้น โดยเฉพาะในส่วนภูมิภาค ซึ่งสอดคล้องกับแนวนโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาลที่มุ่งเน้นการขยายโอกาสและความเสมอภาคทางการศึกษาไปสู่ส่วนภูมิภาค และเป้าหมาย ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้สามารถตอบสนองต่อการพัฒนาประเทศและแข่งขันกับต่างประเทศได้ โดยโครงการฯ นี้เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ (จัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศครบ 30 จังหวัด) วิทยาเขตสารสนเทศทั้งหมดจะสามารถรับนักเรียนที่จะจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ทั้งสิ้น

150,000 คน ตามเป้าหมายของทบวงมหาวิทยาลัย ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และหากได้มีการจัดตั้งวิทยาเขตสารสนเทศครบทุกจังหวัดแล้วทบวงมหาวิทยาลัยคาดว่า ในแต่ละปีวิทยาเขตสารสนเทศทั้งหมดจะสามารถรับนักศึกษาได้ ประมาณ 560,000 คน เมื่อสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 9

คุณภาพทางการศึกษา

ที่มักจะเป็นคำถามอยู่ตลอดเวลาสำหรับการศึกษาทางไกลก็คือ คุณภาพ เพราะเป็นการสอนผ่านสื่อโทรคมนาคมไปยังผู้เรียนซึ่งอยู่ห่างไกล คุณภาพของการศึกษา นอกจากจะขึ้นอยู่กับคุณภาพของเทคโนโลยีที่นำมาใช้แล้ว ยังขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นๆ อีกหลายด้าน ไม่ว่าจะเป็นการฝึกอบรมครูผู้สอนและผู้ควบคุมอุปกรณ์ให้คุ้นเคยกับเทคโนโลยีที่จะนำมาใช้ การวางแผนหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับการศึกษาทางไกล (โดยมีการพิจารณาถึงเทคโนโลยีที่สอดคล้องกับเนื้อหาแต่ละวิชาประกอบกันไปด้วย) การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอบทเรียน การกระตุ้นความสนใจของนักเรียนในห้องเรียน โดยการใช้คอมพิวเตอร์ทำการทดสอบอย่างสม่ำเสมอ มีการประเมินผลหน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางด้านบริหาร มีการทดสอบนักเรียนที่จบการศึกษาทางไกลเปรียบเทียบกับนักเรียนปกติ และอื่นๆ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพของการศึกษาทางไกลให้ดียิ่งขึ้น

ความคุ้มค่า

การศึกษาเป็นการลงทุนระยะยาวในมนุษย์ เป็นกระบวนการลงทุนที่ต้องลงทุนต่อเนื่อง แม้ว่าโครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ที่ได้กำหนดวงเงินงบประมาณไว้สูงถึง 3,000 ล้านบาท ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากเป้าหมายการผลิตบัณฑิตของทบวงมหาวิทยาลัย เพื่อรองรับแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 8 และการมุ่งตอบสนองการขยายการศึกษาของรัฐบาลแล้ว เงินที่ได้ลงทุนไปในโครงการนี้อาจกล่าวได้ว่า คุ้มกับการลงทุนเป็นอย่างยิ่ง อย่างไรก็ตาม

ก็ตาม ควรจะได้มีการศึกษาลงไปรายละเอียด ถึงความคุ้มค่าในแต่ละประเภท เพื่อที่จะได้นำมาประเมินความคุ้มค่าของโครงการในด้านต่างๆ ได้อย่างถูกต้องต่อไป

1. ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ นอกจากการใช้จ่ายเงินงบประมาณไปในการต่างๆ ตามที่ได้รับอนุมัติไปแล้วนั้น ในโครงการนี้ก็ควรที่จะได้มีการศึกษาลงไปรายละเอียดถึงต้นทุนต่างๆ ทั้งในส่วนของต้นทุนคงที่ (fixed cost) และต้นทุนผันแปร (variable cost) อาทิ ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรและหลักสูตร ค่าใช้จ่ายในการจัดเตรียมวัสดุการเรียนการสอน และค่าใช้จ่ายอื่นๆ ว่าจะต้องมีค่าใช้จ่ายที่จำเป็นอื่นใดอีกนอกเหนือที่กำหนดไว้ในโครงการแล้ว

2. ความคุ้มค่าทางอ้อม เป็นความคุ้มค่าในส่วนที่ไม่อาจจะวัดผลตอบแทนในรูปตัวเงินได้อย่างชัดเจน เนื่องจากเป็นผลได้ (benefit) ที่เกิดจากการที่มีผู้ได้รับการศึกษาเพิ่มขึ้น และผู้ที่สามารถศึกษาเพิ่มเติมได้โดยระบบการเรียนการสอนทางไกลจากโครงการนี้ที่จะสามารถออกไปประกอบอาชีพได้โดยสุจริต หรือพัฒนาคุณภาพการทำงาน เพื่อปรับปรุงคุณภาพชีวิตของตนเองให้ดีขึ้น และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาคุณภาพของชุมชน ที่อยู่อาศัย ตลอดจนจะส่งผลถึงการพัฒนาประเทศโดยรวมในที่สุด

อย่างไรก็ตาม การประเมินความคุ้มค่าในโครงการนี้ ไม่อาจที่จะประเมินความคุ้มค่าเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งได้โดยลำพัง เพราะอาจจะทำให้การประเมินความคุ้มค่าของโครงการไม่ถูกต้อง ดังนั้น การประเมินโครงการเครือข่ายสารสนเทศเพื่อพัฒนาการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัยนี้ จึงจำเป็นที่จะต้องพิจารณาในแง่มุมต่างๆ อย่างรอบคอบ ทั้งในด้านความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์และความคุ้มค่าด้านคุณภาพ เพื่อให้เข้าใจถึงผลที่จะได้รับจากโครงการนี้ได้อย่างแท้จริง

สรุป

ในสภาพการณ์ของโลกยุคโลกาภิวัตน์นี้ ความ

ก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศโดยเฉพาะด้านคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคมที่ช่วยเสริมกำลังสติปัญญาของมนุษย์ และสร้างความสามารถในการติดต่อเชื่อมโยงกันของโลก เป็นตัวขยายขีดความสามารถทางกายภาพแก่มนุษยชาติ ทำให้มนุษย์ในยุคนี้สามารถเอาชนะข้อจำกัดด้านเวลา ระยะทาง หรือสภาพทางภูมิศาสตร์ได้ ซึ่งก็ให้เกิดผล กระทบเป็นอย่างมากต่อการใช้เทคโนโลยีเพื่อระบบการศึกษา อันจะทำให้การศึกษาทางไกลแพร่กระจายและเติบโตได้ ที่จะเปิดโอกาสทางการศึกษาแก่ประชาชนโดยทั่วถ้วนกัน

การศึกษาทางไกลนั้น มีการนำมาใช้ทั้งในมหาวิทยาลัยเปิดและมหาวิทยาลัยปิด และมีหลักสูตรการเรียนการสอนในหลายหลากสาขาวิชา ทั้งด้านภาษา-ศาสตร์ ศิลปศาสตร์ หรือวิศวกรรมศาสตร์ ดังตัวอย่างที่ได้กล่าวมา ประเทศที่พัฒนาแล้ว เช่น สหราชอาณาจักร สหรัฐอเมริกา ที่ได้รับเริ่มมาก่อน จนมาถึงประเทศที่กำลังพัฒนา เช่น ในทวีปแอฟริกา และหลายโครงการก็มีลักษณะเป็นการร่วมมือกันระหว่างประเทศ ซึ่งนับตั้งแต่มีระบบการศึกษาทางไกลใช้แพร่หลายมา ก็ช่วยกระตุ้นให้พลเมืองเกิดการเรียนรู้ และเพิ่มศักยภาพการพัฒนาบุคลากรของประเทศได้เป็นอย่างดี

ประเทศไทยนั้น รัฐบาลก็เล็งเห็นความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ดังที่จะเห็นได้จากการที่คณะรัฐมนตรีมีมติรับในหลักการของนโยบายไอที 2000 ซึ่งใจความของภารกิจหลักประการหนึ่งในสามประการของไอที 2000 ก็คือ การลงทุนพัฒนาคุณภาพของพลเมือง ได้แก่การสร้างพลเมืองที่อ่านออกเขียนได้และบุคลากรมีทักษะทางเทคโนโลยีสารสนเทศอย่างเพียงพอ และได้มีตอนหนึ่งกล่าวถึงการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาไว้ว่า “จุดอ่อนทางด้านบริการการศึกษาที่ประเทศกำลังเผชิญอยู่ อาจแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ และไม่ต้องลงทุนมากนักด้วยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การศึกษาทางไกลที่ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เช่น สื่อประสม (มัลติมีเดีย) วีดิโอปฏิสัมพันธ์ (ที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารสามารถคุยกันได้)

อินเทอร์เน็ต เป็นต้น สามารถพัฒนาการศึกษาและการฝึกอบรมให้แก่เด็กนักเรียนในโรงเรียนและนักศึกษาในมหาวิทยาลัย ทั้งยังสามารถให้บริการการศึกษาต่อเนื่องแก่ผู้ใหญ่เพื่อพัฒนาทักษะและความรู้ให้ทันสมัยยิ่งขึ้นไปอีก”

การเรียนการสอนทางไกลของประเทศไทยก็ได้มีการพัฒนาเป็นขั้นเป็นตอน จากการใช้การเรียนการสอนผ่านสื่อทางไกลที่เป็นการสื่อสารทางเดียว ก็เริ่มมีโครงการที่เป็นการศึกษาทางไกลแบบสองทางที่มีการตอบโต้ระหว่างครูกับนักเรียนได้เช่น โครงการศึกษาสามัญญด้วยระบบทางไกลผ่านดาวเทียมของกรมสามัญศึกษาที่ร่วมกับบรณเลขาธิการพระราชวัง ฝ่ายกิจกรรมพิเศษ และบริษัทชินวัตรฯ หรือ ในสถาบันการศึกษาก็ได้มีการดำเนินการสอนทางไกลผ่านสื่อดาวเทียม โมโครเวฟ เส้นใยนำแสง และโครงการใหม่ที่คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ดำเนินการแล้ว คือ โครงการศึกษาทางไกลของทบวงมหาวิทยาลัย ที่จะดำเนินการสร้างทางด่วนสารสนเทศ และติดตั้งระบบการเรียนการสอนผ่านสื่อทางไกลในมหาวิทยาลัยแม่ข่าย และวิทยาเขตลูกข่ายทั่วประเทศ

นอกจากนั้นการศึกษาทางไกลสามารถใช้ผ่านคอมพิวเตอร์และสื่ออินเทอร์เน็ต ซึ่งมีแนวโน้มที่จะแพร่หลาย และทวีความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อการใช้อินเทอร์เน็ตกระจายไปในวงกว้างมากขึ้น ทั่วประเทศ และมีราคาถูกลง

การศึกษาทางไกลมีจุดเด่นที่เป็นประโยชน์มาก โดยเฉพาะสำหรับประเทศไทยที่การกระจายการศึกษายังกระจุกตัวอยู่ที่เมืองใหญ่ ยังไม่ทั่วถึงทั้งประเทศ ทำให้เกิดความเสมอภาคทางการศึกษา และคุณภาพการเรียนการสอนที่ดีขึ้น ลดปัญหาการขาดแคลนครูอาจารย์บางสาขาวิชา และยังส่งเสริมให้เกิดการศึกษาดนตลอดชีวิต ทำให้สามารถเพิ่มคุณภาพของประชากรได้เป็นจำนวนมาก อย่างไรก็ตาม ข้อพิงระวังของการใช้ระบบการศึกษาทางไกลก็คือ ทำอย่างไรที่จะบริหารการจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือการลงทุนในช่วงเริ่มต้นที่ค่อนข้าง

สูงในด้านเครื่องมือและเทคโนโลยี รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรคมนาคมที่ไม่เพียงพอ และที่สำคัญก็คือจะพัฒนาเนื้อหาวิชาที่มีคุณภาพได้อย่างไร ซึ่งในโครงการใหม่ๆ ที่กำลังจะดำเนินการ เช่น โครงการ

ศึกษาทางไกลของทบวงมหาวิทยาลัย ก็ควรจะมีการศึกษาในประเด็นที่กล่าวมาให้มีความชัดเจน เพื่อให้โครงการเอื้อประโยชน์และมีประสิทธิภาพสูงสุดคุ้มค่างานที่ได้ลงทุนลงแรงไป

วิธีการพิจารณาผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ของผู้สมัครเข้ารับการศึกษาในระบบใหม่ ของทบวงมหาวิทยาลัย

การเปลี่ยนแปลงวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ของทบวงมหาวิทยาลัย จากระบบปัจจุบันไปสู่ระบบใหม่ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นไป โดยจะนำผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มาเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการพิจารณาคัดเลือกนิสิตนักศึกษา นั้น เป็นการเปลี่ยนแปลงที่มีปรัชญาและแนวคิดที่ถูกต้องและเป็นสากล แต่ในทางปฏิบัติทั้งในระยะสั้นและระยะยาว ผู้พิจารณาจะต้องระมัดระวังมิให้เกิดผลกระทบดังต่อไปนี้

1. ความไม่เป็นธรรม เนื่องจากโรงเรียนต่างๆ ยังมีมาตรฐานที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านคุณภาพของนักเรียนที่เข้าเรียน คุณภาพการสอนและการวัดผล และคุณภาพของปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอนอื่นๆ

2. คะแนนเพื่อ เนื่องจากผู้สอนและโรงเรียนต้องการช่วยเหลือนักเรียนของตนเอง

3. วิธีการนอกระบบต่างๆ ที่จะมีนักฉวยโอกาสแสวงหาผลประโยชน์ใส่ตน โดยอ้างว่า เพื่อประโยชน์ต่อนักเรียน

ดังนั้น การพิจารณาเกณฑ์และน้ำหนักของการให้คะแนนในส่วนของผลการเรียนของผู้สมัครแต่ละคน

ผู้พิจารณาจึงต้องคำนึงถึงผลที่จะตามมา และต้องไม่ลืมสาระสำคัญของระบบใหม่ ที่ต้องการให้นักเรียนและโรงเรียนได้พัฒนาความรู้ความสามารถด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการอย่างครบถ้วนในทุกด้าน ด้วยเหตุนี้ คณะทำงานจึงเสนอแนวปฏิบัติ โดยมีหลักการและความมุ่งหมาย 2 ประการดังต่อไปนี้

1. ผลการเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า ที่แสดงความสามารถหลายๆ ด้านของนักเรียน และวัดผลสะสมมาเป็นเวลา 3 ปี เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการพิจารณารับเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา อีกทั้งทำให้นักเรียนได้พัฒนาการโดยกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมแก่วัย ทั้งในด้านวิชาการ สังคม และบุคลิกภาพ นับว่ามีประโยชน์ต่อการศึกษาของชาติในทุกๆ ระดับ อย่างไรก็ดี ในระยะเริ่มต้นนี้ ทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยไม่ควรกำหนดน้ำหนักของส่วนนี้ให้มากเกินไป จนกว่ากระทรวงศึกษาธิการจะสามารถควบคุม กำกับ ดูแลมาตรฐานการเรียนการสอนและการวัดผลอย่างทั่วถึงและมั่นใจ

2. การพิจารณาผลการเรียนจากเอกสารแสดงผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคน ไม่ควรพิจารณา

เฉพาะองค์ประกอบเดียว เช่น เฉพาะ GPAX อย่างเดียว แต่ควรกำหนดองค์ประกอบเกินกว่า 1 อย่าง รวมทั้ง กำหนดน้ำหนักคะแนนของแต่ละองค์ประกอบไว้ล่วงหน้า ทั้งนี้ เพื่อให้การพิจารณามีความโปร่งใส ไม่มีอคติ อธิบายเหตุผลได้ และสามารถตรวจสอบได้ รวมทั้ง สามารถดำเนินการได้อย่างรวดเร็วด้วย เนื่องจากมีเวลาในการพิจารณาที่ค่อนข้างจำกัดมาก

การวิเคราะห์ผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ข้อมูลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถนำมาใช้ในการพิจารณาคัดเลือกนักศึกษา มีหลายองค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีข้อดีและข้อเสีย ในการนำไปใช้แตกต่างกัน เช่น

1. ความสามารถทั่วไปของนักเรียน วัดได้จาก คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายของนักเรียน (GPAX)

ข้อดี ช่วยส่งเสริมให้นักเรียนสนใจเรียนทุกวิชาตามหลักสูตร

ข้อเสีย อาจทำให้เกรดเพื่อ

2. ความสามารถของนักเรียนเมื่อเทียบกับกลุ่มในแต่ละโรงเรียน วัดได้จากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank)

ข้อดี ช่วยส่งเสริมการกระจายโอกาสทางการศึกษา

ข้อเสีย นักเรียนที่เรียนเก่งและอยู่ในกลุ่มที่มีนักเรียนเก่งด้วยกันจำนวนมากจะเสียเปรียบ

3. ความสามารถในกลุ่มวิชาที่เป็นพื้นฐานของการเรียนในสาขาวิชาที่สมัคร

ข้อดี ได้นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน

ข้อเสีย จะเข้าซ้อนกับการสอบวัดความรู้วิชาหลัก

4. ความสม่ำเสมอของผลการเรียน วัดได้จากคะแนนเฉลี่ยของรายวิชาที่กำหนด

5. พัฒนาการของผลการเรียนตลอดหลักสูตร

มัธยมศึกษาตอนปลาย วัดได้จากพัฒนาการของคะแนนรายวิชาและ/หรือกลุ่มวิชาตลอดหลักสูตร

ข้อดี นักเรียนตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ

ข้อเสีย องค์ประกอบที่ 4 และ 5 ใช้เวลาในการพิจารณา

จากองค์ประกอบทั้ง 5 อย่างดังกล่าว คณะทำงานจึงเสนอเป็นแนวปฏิบัติ 2 ระยะ คือ ระยะสั้นและระยะยาว ดังต่อไปนี้

แนวปฏิบัติในระยะสั้น

1) ในระยะแรกที่เริ่มนำผลการเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมาใช้ เพื่อไม่ให้เกิดความสับสน และยุ่งยากในการบริหารจัดการ ควรใช้องค์ประกอบ 2 อย่าง มีใช้อย่างใดอย่างหนึ่ง ได้แก่

องค์ประกอบที่ 1 ความสามารถของนักเรียนเมื่อเทียบกับกลุ่มในแต่ละโรงเรียน ซึ่งวัดได้จากค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (Percentile Rank) โดยกำหนดช่วงของเปอร์เซ็นต์ไทล์เป็นคะแนน

องค์ประกอบที่ 2 ความสามารถทั่วไปของนักเรียน วัดจากคะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร ม.ปลายของนักเรียน (GPAX) โดยใช้ GPAX โดยตรง หรือใช้ GPAX ที่ปรับด้วยวิธีการทางสถิติ กล่าวคือ การแปลง GPAX ให้เป็นคะแนนใหม่ในสเกลของเส้นโค้งปกติมาตรฐาน (Standard Normal Distribution) ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาความผิดปกติของการให้เกรดได้ในระดับหนึ่ง

2) คำนำนหนักในการนำผลการเรียนมาใช้ในการตัดสินผลการคัดเลือกควรเป็น 10% สำหรับการกำหนดสัดส่วนระหว่างทั้ง 2 องค์ประกอบ คณะทำงานมีข้อเสนอเป็น 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1 ให้ค่าน้ำหนักค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ : คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) = 6:4 โดยมีเหตุผล เพื่อส่งเสริมการกระจายโอกาสทางการศึกษา และเนื่องจากการสอบวัดความรู้ในวิชาหลักอยู่แล้ว ซึ่งเป็นผลโดยตรงมาจาก GPAX จึงให้ค่าน้ำหนัก

เปอร์เซ็นต์ไทม์มากกว่า

วิธีที่ 2 ให้ค่าน้ำหนักทั้ง 2 องค์กรประกอบเท่ากัน = 5:5 โดยมีเหตุผลว่า ทั้ง 2 องค์กรประกอบมีความสัมพันธ์กันอยู่แล้ว ในขณะที่ GPAX ยังไม่มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับ ก็ควรใช้ค่าเปอร์เซ็นต์ถ่วงน้ำหนักด้วยค่าน้ำหนักเท่า ๆ กัน และการให้ความสำคัญค่าเปอร์เซ็นต์ไทม์มากกว่าในระยะยาวจะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการแข่งขันเพื่อชิงอันดับในโรงเรียน ก่อให้เกิดการเห็นแก่ตัว ซึ่งเป็นลักษณะนิสัยที่ไม่พึงประสงค์ของสังคม

แนวปฏิบัติในระยะยาว

1. เมื่อมีการพัฒนาให้คะแนนเฉลี่ยสะสมตลอดหลักสูตร (GPAX) และมาตรฐานของแต่ละโรงเรียนใกล้เคียงกัน ควรเพิ่มค่าน้ำหนักองค์กรประกอบส่วนนี้ให้มากขึ้น
2. โรงเรียนน่าจะมีข้อมูลความสม่ำเสมอของผลการเรียน และข้อมูลพัฒนาการของผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนในใบแสดงผลการเรียน เพื่อให้

แต่ละคณะ/ประเภทวิชาพิจารณาเป็นองค์ประกอบการคัดเลือกด้วย

เอกสารแสดงผลการเรียน

เอกสารแสดงผลการเรียนของนักเรียนแต่ละคนต้องแสดงข้อมูลต่างๆ ดังนี้

1. ผลการเรียนรายวิชาต่างๆ ในแต่ละปี ตลอดหลักสูตร
2. ข้อมูลสถิติของนักเรียน เมื่อเทียบกับกลุ่มในโรงเรียน (ค่าเปอร์เซ็นต์ไทม์)
3. คะแนนเฉลี่ยรวมทุกรายวิชา (GPAX)
4. GPAX สูงสุดของโรงเรียน
5. GPAX ต่ำสุดของโรงเรียน
6. GPAX เฉลี่ยของโรงเรียน
7. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของ GPAX ในโรงเรียน
8. จำนวนนักเรียนทั้งหมดที่ใช้ในการคำนวณค่าสถิติ

การดำเนินงาน ASEAN University Network

เครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (ASEAN University Network-AUN) เกิดขึ้นตามมติผู้นำรัฐบาลของประเทศสมาชิกสมาคมประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ 4 เมื่อปี พ.ศ. 2535 มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาชั้นนำของประเทศในอาเซียน โดยเน้นความร่วมมือระหว่างนักวิทยาศาสตร์และผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อผลิตบุคลากรทางด้านวิทยาศาสตร์และเผยแพร่ความรู้แก่ภูมิภาค

โดยกำหนดให้มีกลไกการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ได้แก่ Board of Trustees ซึ่งประเทศสมาชิกเครือข่ายจะหมุนเวียนกันเป็นประธาน ซึ่งรวมถึงการเป็นเจ้าภาพด้วย และให้มีสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat) เป็นหน่วยปฏิบัติ

มหาวิทยาลัยที่ร่วมเป็นสมาชิกของ AUN ได้แก่

1. Universiti Brunei Darussalam
2. Universitas Indonesia

3. Universitas Gadjah Mada
4. Universiti Sains Malaysia
5. Universiti Malaya
6. University of the Philippines
7. De La Salle University
8. National University of Singapore
9. Nanyang Technological University
10. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
11. มหาวิทยาลัยบูรพา
12. Vietnam National University Hochiminh

City

13. Vietnam National University, Hanoi

คณะกรรมการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Board of Trustees) ในการประชุมครั้งที่ 1 ระหว่างวันที่ 14-16 พฤศจิกายน 2539 ณ ประเทศอินโดนีเซีย ได้แต่งตั้งปลัดทบวงมหาวิทยาลัยในฐานะผู้แทนประเทศไทยเป็นประธาน AUN Board of Trustees โดยมีวาระดำรงตำแหน่ง 3 ปี (พ.ศ. 2540-2542) ซึ่งภารกิจประการแรกของประธาน AUN Board of Trustees คือ การจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน ซึ่งมีหน้าที่ ดังนี้

1. วางแผนและกำหนดแผนงานและกิจกรรมของ AUN
2. ประสานงาน ให้คำแนะนำและประเมินผลโครงการและกิจกรรมของ AUN
3. เสนอแนวคิดและกลไกในการหาแหล่งทุนและจัดสรรทุนเพื่อสนับสนุนให้ AUN สามารถพึ่งพาตนเองได้
4. ประเมินและทบทวนการดำเนินงานของ AUN

ทั้งนี้คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2540 ได้มีมติเห็นชอบให้ทบวงมหาวิทยาลัยจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนระหว่างปี 2540-2542 โดยได้อนุมัติงบประมาณประจำปี พ.ศ. 2540 จำนวน 2,359,200 บาท

การประชุม AUN Board of Trustees ครั้งที่ 2

เพื่อสานต่องานของ AUN AUN Secretariat ได้จัดการประชุม AUN Board of Trustees ครั้งที่ 2 ขึ้นระหว่างวันที่ 12-14 มิถุนายน 2540 ณ โรงแรมสยามซิตี กรุงเทพฯ ผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วยสมาชิกของ Board of Trustees และผู้แทนจาก ASEAN Secretariat ผลการประชุมสรุปได้ ดังนี้

1. ที่ประชุมรับทราบเรื่องการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน (AUN Secretariat) ชั่วคราว ณ บริเวณกองวิเทศสัมพันธ์ ชั้น 10 อาคารทบวงมหาวิทยาลัยและการจัดสรรงบประมาณจากรัฐบาลไทยเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานของ AUN Secretariat ในช่วงเวลา 3 ปี ระหว่างเดือนมกราคม 2540-ธันวาคม 2542 เป็นจำนวนเงิน 9,304,900 บาท
2. ที่ประชุมให้ความเห็นชอบการแต่งตั้ง ดร. ศุภชัย ยาวะประภาส คณะรัฐศาสตร์ และผู้อำนวยการสำนักบริการวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ดำรงตำแหน่ง AUN Executive Director
3. ที่ประชุมเห็นชอบให้จัด Strategic planning workshop เพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินงานของ AUN ในเดือนพฤศจิกายน 2540
4. ที่ประชุมได้พิจารณาข้อเสนอโครงการภายใต้ AUN Work Programme และมีมติดังนี้
 - 4.1 Student and faculty Exchange Programme

มอบหมายให้ National University of Singapore เป็นเจ้าภาพจัด workshop เพื่อกำหนดแผนงานของโครงการในเดือนตุลาคม 2540
 - 4.2 Scholarships for study at the ASEAN Universities

ขอให้ Board Members ส่งข้อมูลเกี่ยวกับทุนที่จัดสรรให้แก่นักศึกษาจากประเทศอาเซียนให้ AUN Secretariat เพื่อนำไปบรรจุใน AUN homepage และในการคิดคำนวณค่าใช้จ่ายของทุนขอให้พิจารณา

ภาระผูกพันของมหาวิทยาลัยสมาชิกในการยกเว้นค่าลงทะเบียนและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ด้วย

4.3 Information Network among ASEAN Universities

กิจกรรมที่จะดำเนินการประกอบด้วย 2 ขั้นตอน

ขั้นตอนที่ 1 ทบทวนและปรับปรุงข้อมูลที่มีอยู่เดิมใน homepage ของมหาวิทยาลัยในอาเซียน เพื่อพัฒนา AUN homepage ซึ่งสามารถเชื่อมโยงกับ homepage ของมหาวิทยาลัยสมาชิก

ขั้นตอนที่ 2 พัฒนาให้เกิด virtual university โดยการพัฒนา courseware on ASEAN studies ซึ่งจะพัฒนาไปสู่ degree programs ต่อไป

ทั้งนี้ กิจกรรมแรกที่จะดำเนินการในขั้นตอนที่ 1 ได้แก่ การจัด workshop ของผู้เชี่ยวชาญด้านห้องสมุดและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อกำหนดรูปแบบและหารือเกี่ยวกับประเภทของข้อมูลที่จะ share กัน รวมถึงกำหนดวิธีการในการพัฒนา virtual courseware

4.4 Collaborative Research

ที่ประชุมเห็นชอบให้ Gadjah Mada University ประเทศอินโดนีเซียร่วมกับ AUN Secretariat จัด workshop ในเดือนกันยายน 2540 ณ ประเทศอินโดนีเซีย เพื่อกำหนดสาขาที่จะทำวิจัยและแนวทางในการทำวิจัย เพื่อส่งเสริม ASEAN Studies และความเป็นปึกแผ่นของ ASEAN

4.5 ASEAN Studies

ที่ประชุมได้มอบหมายให้ AUN Secretariat จัด project formulation workshop ในเดือนสิงหาคม 2540 ในประเทศไทย เพื่อจัดลำดับความสำคัญของกิจกรรมคิดคำนวณค่าใช้จ่ายและกำหนดแหล่งทุนสนับสนุนจาก ASEAN และจากแหล่งอื่นๆ

5. การสมัครเข้าเป็นสมาชิก

ที่ประชุมให้ความเห็นชอบ Vietnam National University Ho Chi Minh (VNU-HCM) เป็นมหาวิทยาลัยสมาชิกของ AUN แห่งที่สองของ

เวียดนาม

6. การประชุม EU-ASEAN Roundtable on Education and Training

ดร.ศุภชัย ยาวะประภาษ รักษาการผู้อำนวยการบริหารของ AUN และผู้อำนวยการกองวิเทศสัมพันธ์ ทบวงมหาวิทยาลัย ได้ไปเข้าร่วมประชุม EU-ASEAN Roundtable on Education and Training ระหว่างวันที่ 26-28 พฤษภาคม 2540 ณ กรุงเฮลซิงกิ ประเทศฟินแลนด์ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์ด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ระหว่าง EU และ ASEAN และพิจารณาแนวทางการร่วมมือระหว่างกันในอนาคต โดยได้ให้ความสำคัญเป็นพิเศษต่อเครือข่ายมหาวิทยาลัยที่มีอยู่ในภูมิภาคอาเซียน

ที่ประชุมได้หารือกรอบถึงแนวทางในการจัดทำความร่วมมือระหว่างเครือข่ายมหาวิทยาลัยของ ASEAN และ EU ระยะเวลา 3 ปี ในวงเงินประมาณ 8 ล้านเหรียญสหรัฐ โดยให้มหาวิทยาลัยของ EU และ ASEAN เข้าร่วมไม่น้อยกว่า 2 แห่ง กิจกรรมของโครงการจะเน้นการแลกเปลี่ยนนักศึกษาและอาจารย์ การส่งเสริมการจัดการเรียนการสอนด้านยุโรปศึกษาในเอเชียและเอเชียศึกษาในยุโรป การประชุมสัมมนา ซึ่ง AUN สามารถจะเข้าร่วมโครงการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ จะต้องรอให้ข้อเสนอโครงการดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจาก EC ก่อน

ที่ประชุม AUN Board of Trustees รับทราบว่าจะส่งผู้เชี่ยวชาญมาหารือการจัดทำโครงการกับมหาวิทยาลัยสมาชิก AUN และ AUN Secretariat และเสนอจะจัดการประชุมผู้บริหารของมหาวิทยาลัยสมาชิก AUN และมหาวิทยาลัยของ EU ในปลายปี 2540 และจะจัดการประชุมเตรียมการฝ่าย ASEAN พร้อมกับการประชุม AUN Board of Trustees ครั้งที่ 3 ก่อนการประชุมผู้บริหารมหาวิทยาลัยสมาชิก AUN และมหาวิทยาลัยของ EU เพื่อกำหนดทำที่ของ ASEAN ต่อความร่วมมือระหว่าง AUN และ EU ขณะนี้กำลังรอความเห็นชอบจาก EU

ซึ่งในการประชุมของคณะอนุกรรมการประสานงานอาเซียนด้านการศึกษา ครั้งที่ 1/2540 เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2540 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย มีรายละเอียดของการประชุม ดังนี้

การมอบหมายให้ รศ.ดร.ทองอินทร์ วงศ์โสธร รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการประสานงานอาเซียนด้านการศึกษา

ตามที่อดีตรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศ.ดร.กนก วงษ์ตระหง่าน) ได้รับมอบหมายจากอดีตปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (ศ.เกษม วัฒนชัย) ให้ทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการประสานงานอาเซียนด้านการศึกษา นั้น

โดยที่ปัจจุบัน รศ.ดร.ทองอินทร์ วงศ์โสธร เป็นรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยที่ดูแลงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของทบวงมหาวิทยาลัย ปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ) จึงได้มอบหมายให้ รศ.ดร.ทองอินทร์ วงศ์โสธร ทำหน้าที่ประธานอนุกรรมการในคณะอนุกรรมการประสานงานอาเซียนด้านการศึกษา

การลงนามในข้อตกลงความร่วมมือภายใต้ ASEAN-European Engineering Exchange (ASE 3) Programme

ตามที่ที่ประชุม Board of Trustees ครั้งที่ 1 ของเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนระหว่างวันที่ 14-16 พฤศจิกายน 2539 ณ กรุงยอกยกาการ์ตา ประเทศอินโดนีเซีย ได้มีมติมอบหมายให้ประเทศไทยในฐานะผู้รับผิดชอบในการจัดตั้งสำนักงานเลขานุการเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียนเป็นเจ้าภาพจัดประชุมนานาชาติเรื่อง ASEAN-European Engineering Exchange (ASE 3) Programme เพื่อพิจารณาสถาปนาความร่วมมือระหว่างสถาบันอุดมศึกษาในสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และวิทยาศาสตร์ของประเทศสมาชิกอาเซียนและประเทศในยุโรปผ่านกลไกการแลกเปลี่ยนนักศึกษา อาจารย์ และเจ้าหน้าที่ ความร่วมมือในการวิจัยทาง

วิทยาศาสตร์และการศึกษา และการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารวิทยาศาสตร์และการศึกษา นั้น

ทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดการประชุมดังกล่าวขึ้นระหว่างวันที่ 27-28 กุมภาพันธ์ 2540 ณ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งผู้เข้าร่วมการประชุมประกอบด้วยผู้แทนมหาวิทยาลัยในกลุ่มประเทศอาเซียนและกลุ่มประเทศยุโรป

ในการประชุมดังกล่าว ได้มีการลงนามในความตกลงว่าด้วยการแลกเปลี่ยนบุคลากรทางด้านวิศวกรรม-ศาสตร์อาเซียน-ยุโรป (ASEAN-European Engineering Exchange Programme) ระหว่างปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (รศ.ดร.วันชัย ศิริชนะ) ในฐานะประธานคณะกรรมการบริหารเครือข่ายมหาวิทยาลัยอาเซียน และ Mr. Henri Conze, Chairman of the Global Education for European Engineers and Entrepreneurs Board (GE 4) เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2540 สารสำคัญของความตกลง สรุปได้ดังนี้

1) องค์ประกอบของ ASE 3 จะมีการจัดตั้งเครือข่ายมหาวิทยาลัย ASE 3 ขึ้น ประกอบด้วยมหาวิทยาลัยและคณะวิชาชั้นนำในกลุ่มประเทศอาเซียนและยุโรป แต่ละมหาวิทยาลัยจะเสนอรายชื่อบริษัทที่สนใจจะเข้าร่วมเครือข่าย ASE 3 ซึ่งจะเรียกว่า industrial partners

2) วัตถุประสงค์ เพื่อจัดสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัย โดยส่งเสริม

- การแลกเปลี่ยนนักศึกษาระดับปริญญาตรีและบัณฑิตศึกษาเพื่อศึกษาวิจัยและฝึกงาน
- การแลกเปลี่ยนอาจารย์และนักวิชาการเพื่อประสานงาน บรรยาย ศึกษาชั้นสูงและทำวิจัย
- ความร่วมมือในการทำวิจัย
- การแลกเปลี่ยนข้อมูล

3) โครงสร้างของ ASE 3 ประกอบด้วยคณะกรรมการบริหาร มหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการ industrial partners และฝ่ายเลขานุการ 2 ชุด ชุดหนึ่งอยู่ในยุโรปและอีกชุดหนึ่งอยู่ในเอเชีย

4) หน้าที่ของคณะกรรมการบริหาร

- กำหนดนโยบายในการดำเนินงานเครือข่าย
- ให้ความเห็นชอบโครงการ การจัดสรรงบประมาณ การดำเนินงานและกิจกรรม
- ทบทวนและประเมินผลโครงการและกิจกรรมเป็นระยะๆ ภายใต้อำนาจเสนอแนะและการประเมินของผู้อำนวยการบริหาร
- ดำเนินการอื่นๆ ที่จำเป็นตามวัตถุประสงค์ของ ASE 3

ASE 3 สามารถพึ่งพาตนเองได้

- ประเมินผลและติดตามการดำเนินงานของ ASE 3 เป็นระยะๆ

8) คุณสมบัติและระยะเวลาดำรงตำแหน่งของผู้อำนวยการบริหาร

ผู้อำนวยการบริหารจะเป็นผู้ที่มีประวัติโดดเด่นทางด้านจัดการโครงการความร่วมมือระหว่างประเทศที่เป็นที่ยอมรับในภูมิภาค และสามารถต่ออายุได้ 1 ครั้ง

5) คณะกรรมการบริหาร ประกอบด้วยผู้แทน

จากอาเซียนและยุโรปในจำนวนที่เท่ากัน และผู้อำนวยการบริหาร โดยมีผู้แทนจากภาคอุตสาหกรรมเป็นผู้สังเกตการณ์ ทั้งนี้ จะจัดการประชุมคณะกรรมการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

9) หน้าที่ของผู้อำนวยการบริหาร

- บริหารกิจกรรมของฝ่ายเลขานุการของ ASE 3
- ประสานและติดตามกิจกรรมของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการ
- ดำเนินการอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการบริหาร
- จัดทำรายงานผลการดำเนินโครงการและกิจกรรมภายใต้ ASE 3 ประจำปีเสนอคณะกรรมการบริหาร

6) บทบาทของมหาวิทยาลัยที่เข้าร่วมโครงการคือการดำเนินงานและกิจกรรมของ ASE 3

7) หน้าที่ของฝ่ายเลขานุการ

- วางแผนและจัดทำโครงการ กิจกรรมของ ASE 3
- ประสาน ติดตามและประเมินผลโครงการและกิจกรรมของ ASE 3
- เสนอและพัฒนาข้อคิดเห็น นวัตกรรม หรือกลไกในการจัดหางบประมาณ เพื่อให้

10) การรับสมัครใหม่ สถาบันการศึกษาและ

ภาคอุตสาหกรรมจากประเทศสมาชิกในยุโรปหรืออาเซียนสามารถเข้าร่วมโครงการ ASE 3 ได้โดยส่งใบสมัครไปยังคณะกรรมการบริหาร

มหิดล วิทยาลัย
กีฬามหาวิทยาลัย

“วิทยาลัยเกมส์”

9 - 16 ม.ค. 41

การดำเนินงานการเรียนการสอนอุตสาหกรรม ด้านเทคโนโลยีการต่อเรือ

ทบวงมหาวิทยาลัย โดยการสนับสนุนด้านงบประมาณจากกระทรวงพาณิชย์ได้เชิญ Prof. Dr. Ing. Jurgen Thiel ผู้เชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีการต่อเรือจาก Gerhard Mercator University ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมันเดินทางมาเยือนไทย ระหว่างวันที่ 9-15 พฤษภาคม 2540 เพื่อให้ความช่วยเหลือในการพัฒนาการเรียนการสอนด้านเทคโนโลยีการต่อเรือในสถาบันอุดมศึกษาไทย โดยกองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัยได้จัดให้ Dr. Thiel ได้เข้าเยี่ยมคารวะรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยและรับฟังการบรรยายกิจกรรมด้านพาณิชย์นาวีของไทย รวมทั้งจัดให้ไปดูงานมหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 1) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 2) มหาวิทยาลัยบูรพา
- 3) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชา
- 4) โรงเรียนนายเรือ
- 5) ท่าเรือแหลมฉบัง
- 6) Unithai Shipard and Engineering Co., ltd.
- 7) บริษัท อิตัลไทยมารีน จำกัด
- 8) บริษัท เอเชียานมารีนเซอร์วิส จำกัด (มหาชน)
- 9) กรมอุทกหารเรือ

ปัจจุบันการเรียนการสอนในสาขา Naval Architecture ยังอยู่ในวงจำกัดมากและได้รับความสนใจจากนักศึกษาในอัตราที่ต่ำ โดยมีการเปิดสอนหลักสูตรระดับปริญญาตรีที่คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสามารถรับนักศึกษาได้ปีละ 15 คน แต่มีนักศึกษาลงทะเบียนเรียน จำนวน 6 คน/ปีเท่านั้น การจัดตั้ง Department of Naval Architecture ในมหาวิทยาลัยจะไม่เป็นผลหากตลาด

ไม่มีความต้องการบุคลากรทางสาขาดังกล่าว ดังนั้นจึงจะต้องมีการพัฒนาอุตสาหกรรมด้านการส่งสินค้าออกทางเรือ การต่อเรือ การพัฒนาอู่ต่อเรือ และแสดงให้เห็นว่าการศึกษาสาขาดังกล่าวจะให้อนาคตที่ดีแก่นักศึกษา ซึ่งต้องการความร่วมมือจากกระทรวงพาณิชย์และกระทรวงคมนาคม จุดอ่อนของอุตสาหกรรมต่อเรือของไทย คือ ยังไม่มีการจัดสร้าง towing tank (ถังทดลองที่ใช้ทดสอบประสิทธิภาพการทำงานของเรือที่สร้างขึ้น) และยังมีขาดผู้ประสานงานกลางที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้าน Naval Architecture และ towing tank ซึ่งสามารถโน้มน้าวให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้ ซึ่งการจัดตั้ง Department of Naval Architecture จะต้องมีองค์ประกอบต่อไปนี้

- การบูรณาการเพื่อจัดตั้งคณะวิศวกรรมเครื่องกลที่เข้มแข็ง
- ทำเลที่ตั้งควรจะถูกอยู่ใกล้กับ towing tank อู่ต่อเรือ บริษัทเดินเรือ อ่าว และบริษัทจัดหาเรือ

มหาวิทยาลัยที่มีศักยภาพและความพร้อมในการจัดตั้ง Department of Naval Architecture ได้แก่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตศรีราชาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีทำเลที่สามารถจะจัดสร้าง towing tank ได้

สำหรับการพัฒนาอาจารย์ทางสาขา Naval Architecture อาจดำเนินการโดยส่งอาจารย์ และนักศึกษาไปศึกษาและฝึกงานในอู่ต่อเรือในต่างประเทศ สำหรับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จะเชิญอาจารย์จากต่างประเทศมาเป็นวิทยากรฝึกอบรมและจัดให้ไปฝึกงานในอู่ต่อเรือต่างประเทศ และส่งนักศึกษาไปศึกษาต่อระดับปริญญาโทและเอก ณ ต่างประเทศ เพื่อกลับมา

เป็นอาจารย์ และนำอาจารย์ชาวต่างประเทศที่เกษียณอายุแล้วมาสอนในไทย หรือเชิญอาจารย์จากโรงเรียนนายเรือมาช่วยสอนในมหาวิทยาลัย รวมทั้งการขอรับความช่วยเหลือในการพัฒนาบุคลากรของไทยจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน

การหารือเรื่องกิจกรรมด้านการเรียนการสอนและอุตสาหกรรมด้านเทคโนโลยีการต่อเรือระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับ Prof.Dr.Ing. Jurgen Thiel นั้น มีผู้ร่วมหารือดังนี้

- 1) รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย
- 2) รองปลัดทบวงมหาวิทยาลัย(รศ.ดร.ทองอินทร์ วงศ์โสธร)
- 3) Prof. Dr.Ing Jurgen Thiel
Faculty of Mechanical Engineering
Gerhard Mercator University ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
- 4) ดร.ไพจิตร วิบูลย์ธนสาร
หัวหน้ากองส่งเสริมกิจการเกี่ยวเนื่องกับกิจการพาณิชย์นาวี สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี
- 5) นายแพทย์วิสุทธิ บุญเกษมสันติ
ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการแผนและงบประมาณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- 6) รศ.ศานติ วิริยะวิทย์
หัวหน้าโครงการจัดตั้งภาควิชาวิศวกรรมการบินและอากาศยาน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- 7) นายพรเทพ พัฒนานุรักษ์

ผู้อำนวยการวิทยาเขตศรีราชา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

- 8) นางสาวสุภาวรัตน์ สิงห์เดชากุล
กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- 9) นางวิลาวัลย์ จารุอรียานนท์
กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย
- 10) นายสิทธิพร ฤทธิสรไกร
กองวิเทศสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ทั้งนี้การหารือในเรื่องดังกล่าวมีแนวทาง คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จะจัดตั้งสถาบันเทคโนโลยีการขนส่ง เพื่อเป็นสถาบันอิสระในการเชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยต่างๆ ซึ่งอาจจะพิจารณาจัดสร้าง towing tank ที่สถาบันแห่งนี้เพื่อรองรับ Eastern Seaboard โดยจะร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อวางโครงสร้างการพัฒนาเทคโนโลยีการต่อเรือทั้งระบบให้เข้มแข็งขึ้น โดยทบวงมหาวิทยาลัยจะจัดตั้งคณะทำงาน เพื่อดำเนินการเรื่องดังกล่าวและจะเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาเพื่อผลักดันงบประมาณ โดยคณะทำงานจะประกอบด้วยผู้แทนจาก จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม การท่าเรือแห่งประเทศไทย และกรมอุทกหารเรือ โดยมีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา ปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นประธาน และรองปลัดทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรองประธาน ■

← นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย เป็นประธานในพิธีเปิดและบรรยายพิเศษ เรื่อง “การจัดทำเอกสารการประกอบการเรียนการสอน ISO - 9000” จัดโดย ทบวงมหาวิทยาลัย ร่วมกับ สมอ. กระทรวงอุตสาหกรรมณโรงแรมเซ็นต์จูรี่ปาร์ค กรุงเทพฯ เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2540

นายมนตรี ด่านไพบูลย์ รัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัย และคณะ เดินทางไปเยี่ยมชม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน จ.นครปฐม โดยมีคณะผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัย ให้การต้อนรับ พร้อมบรรยายถึงภารกิจและผลของการดำเนินงานในอดีต และอยู่ในระหว่างกำลังดำเนินการอยู่ และต่อจากนั้น รัฐมนตรีว่าการทบวงฯ ได้บรรยายพิเศษ ถึงนโยบายของทบวงฯ ในอันที่สนับสนุนการดำเนินงานของมหาวิทยาลัย พร้อมทั้งชี้แนะเกี่ยวกับการบริหารงานแก่มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2540

.....ติดตามข่าวสารด้านการอุดมศึกษาได้จาก.....

อนุสารอุดมศึกษา รายเดือน เสนอสาระเกี่ยวกับการอุดมศึกษาไทย

จดหมายข่าวรายสัปดาห์ เสนอข่าวสารและความเคลื่อนไหวในแวดวงอุดมศึกษา ข่าวสารเกี่ยวกับภารกิจของทบวงมหาวิทยาลัย

ข่าวทบวงมหาวิทยาลัย ในหนังสือพิมพ์ "สมัครด่วน" วางแผงทุกวันพุธและวันเสาร์ บริการข่าวสารในแวดวงอุดมศึกษา แนวทางการศึกษาและอาชีพสำหรับนิสิต นักศึกษา บัณฑิต และผู้สนใจด้านอุดมศึกษาทั่วไป

ดำเนินงานโดย ฝ่ายประชาสัมพันธ์ สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย

ชื่อ.....

ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตที่ 2/2529
ไปรษณีย์ทลานหลวง

ทบวงมหาวิทยาลัย

ที่อยู่.....

328 ถนนศรีอยุธยา

(นายสมัย ธรรมสอน)

พญาไท กรุงเทพฯ 10400

หัวหน้าฝ่ายสารบรรณ